

[Ruth Olsen]

vil jo nok gribe chancen for at udskyde problemet og få fred for enhver pris i skilsmisse-situationen og acceptere det hele på skrømt, og hvor længe skal barnet så være kastebold, før nogen griber ind, hvem skal gøre det og hvordan, hvis f.eks. ingen af parterne tør tage spørgsmålet op i angst for at være den, der mister forældremyndigheden?

Der står godt nok i bemærkningerne, at hvis parterne ikke har evne og vilje til at løse problemerne sammen, er forudsætningerne for fælles forældremyndighed ikke til stede, men hvem skal vurdere det ved aftalens indgåelse og efter hvilke kriterier? Hvordan skal man afsløre, hvem der har presset hvem til hvad og med hvilke midler?

Fælles forældremyndighed er altså kun for dem, der kan løse problemer uden krig, og det er da også o.k., men de plejer jo nok at finde ud af det uanset formelle regler. Det må dog være den lille gruppe, der står med konfliktsituationen, vi som lovgivere især må interessere os for, og for dem er det kun en ordentlig rådgivningsinstans, der er lidt perspektiv i. Hvis den rådgivning, jeg skitserede først, realiseres, er jeg ikke så bekymret for de andre punkter, men det skal bare være det første led og det, der gennemføres først, inden man går til de andre ting.

Torben Lund (S):

Jeg er meget glad for, at justitsministeren var forholdsvis afdæmpet i sin holdning til forslaget; det var ikke nogen voldsom kritik, der kom af forslaget, men jeg synes nok, det var lidt skuffende, at justitsministerens vigtigste råd i denne sammenhæng var, at folk jo bare kunne gifte sig. Det kunne der være mange andre fornuftige grunde til, f.eks. i arvemæssig henseende, men lige i denne her relation synes jeg egentlig ikke det skulle være nødvendigt, og jeg mener, vi bør lovgive ud fra de faktiske forhold, vi ved er i samfundet. Som det har været nævnt fra mange ordføreres side, er det mere og mere udbredt, at man ønsker at leve sammen uden at indgå et egentligt ægteskab, og så bør vi vel også indrette vores lovgivning også med hensyn til børnene sådan, at de klarer børnenes tarv bedst muligt i den sammenhæng. Jeg ville gerne høre, om det er muligt for justitsministeren at fremføre ét eneste argument for at undlade at give forældrene adgang til at afta-

le fælles forældremyndighed, hvis de lever papirløst sammen. Jeg tror, det bliver meget svært at finde.

Hr. Per Stig Møller var inde på, at vi i den måde, vi har bygget det op på, tog mere hensyn til forældrene end til børnene i skilsmisse- og separationssituationen, og at det var børnenes tarv, der var helt afgørende for hr. Per Stig Møller. Det er vi naturligvis helt enige i, men jeg tror også for nu at sige det meget kort, at man ikke kan skille de to ting ad. Jo lettere forældrene oplever skilsmisse- og separationssituationen, jo bedre må det vel, alt andet lige, også være for børnene.

Så sagde hr. Per Stig Møller noget, som jeg i hvert fald var meget glad for, nemlig at vi skulle behandle voksne mennesker som selvstændige individer, at der skulle være den størst mulige frihed, og at lovgivningen skulle være mindst muligt snærende; det var vel essensen i det, der blev sagt. Netop det mener jeg egentlig er et ganske godt argument for at give forældrene en adgang til, uanset under hvilken form de nu lever sammen, at træffe aftale om, hvordan forældremyndigheden over deres børn skal fordeles.

Hr. Arentoft var meget positiv over for forslaget, og det er vi naturligvis glade for. Hr. Arentoft var også indstillet på, at vi skulle færdiggøre arbejdet i denne samling. Men hr. Arentoft kommenterede et enkelt punkt i bemærkningerne, nemlig at den sidste udvej kan være, at man lader den fælles forældremyndighed bringe til ophør, hvis det viser sig, at forudsætningerne ikke kan holde. Der til vil jeg sige, at der ikke er ment andet med den bemærkning, end at vi vil give forældrene en mulighed for hver især når som helst at bringe den fælles forældremyndighed til ophør, hvis det ikke længere kan fungere forældrene imellem. Der ligger ikke i den bemærkning nogen som helst henvisning til den meget omtalte Jon-sag.

Ebba Strange (SF):

Jeg hørte til det mindretal i ægteskabsudvalget, der gik ind for fælles forældremyndighed, også for forældre, der ikke var gift med hinanden. Når ministeren siger, ligesom flertallet i ægteskabsudvalget sagde: gift jer, vil jeg gerne sige, at der kan være mange forskellige grunde til, at man ikke gifter sig. Jeg mener, vi lever i en tid, hvor vi bliver